

Universitätsbibliothek Wuppertal

Cassii Dionis Cocceiani Rerum Romanarum

Cassius

Lipsiae, 1849

70

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-5005](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-5005)

- λυτο, ἀποθανεῖν ἐπεθύμησεν, καὶ ἤτει μὲν πολλάκις καὶ φάρμακον
 2 καὶ ξίφος, ἐδίδου δὲ οὐδεὶς. ὥς δ' οὖν οὐδεὶς αὐτῷ καίτοι χρή-
 ματα καὶ ἄδειαν ὑπισχνουμένῳ ἐπήκουε, μετεπέμψατο Μάστορα
 ἄνδρα βάρβαρον Ἰάξονα, ὃ αἰχμαλώτῳ γενομένῳ πρὸς τὰς θήρας
 διὰ τε ἰσχνὴν καὶ δι' εὐτολμίαν ἐκέχρητο, καὶ τὰ μὲν ἀπειλῶν αὐτῷ
 τὰ δὲ ὑπισχνούμενος ἠνάγκασεν αὐτὸν ἐπαγγεῖλαισθαι τὴν σφαγὴν.
 3 καὶ τι καὶ χωρίον ὑπὸ τὸν μαστόν, πρὸς Ἑρμογέρονος τοῦ ἱατροῦ
 ἐποδειχθέν, χρώματί τινι περιέγραψεν, ὅπως κατ' αὐτὸ πληγείς και-
 ρίαν ἀλύπως τελευτήσῃ. ἐπεὶ δ' οὐδὲ τοῦτο αὐτῷ προσέχωρησεν
 (ὁ γὰρ Μάστορ φοβηθεὶς τὸ πρᾶγμα καὶ ἐκπλαγείς ὑπεχώρησεν),
 πολλὰ μὲν ἑαυτὸν ἐπὶ τῇ νόσῳ ὠδύρατο πολλὰ δὲ καὶ ἐπὶ τῇ οὐκ
 4 ἔξουσίᾳ, ὅτι μὴ οἷός τ' ἦν ἑαυτὸν ἀναχρήσασθαι, καίτοι τοὺς ἄλ-
 λους ἔτι καὶ τότε δυνάμενος· καὶ τέλος τῆς τε ἀκριβείας τῆς κατὰ
 τὴν δίαίταν ἀπέσχετο, καὶ ταῖς μὴ προσηκούσαις ἐδωδαῖς καὶ πο-
 τοῖς χρώμενος ἐτελεύτησε, λέγων καὶ βοῶν τὸ δημῶδες, ὅτι πολλοὶ
 ἱατροὶ βασιλέα ἀπώλεσαν.
- 23 Ἐξῆσε δὲ ἔτη μὲν δύο καὶ ἐξήκοντα μῆρας δὲ πέντε καὶ ἡμέρας
 ἐννεακαίδεκα, καὶ ἐμονάρχησεν ἔτη εἴκοσι καὶ μῆρας ἑνδεκα. ἐτάφη
 δὲ πρὸς αὐτῷ τῷ ποταμῷ, πρὸς τῇ γειτρίᾳ τῇ Αἰλλίᾳ· ἐνταῦθα
 γὰρ τὸ μνημα κατεσκευάσατο. τὸ γὰρ τοῦ Ἀγόουστου ἐπεπλήρωτο,
 2 καὶ οὐκέτ' οὐδεὶς ἐν αὐτῷ ἐτέθη. οὗτος ἐμισθῆναι μὲν "ὑπὸ τοῦ δή-
 μου, καίτοι τὰλλα ἄριστα αὐτῶν ἄρξας", διὰ τε τοὺς πρώτους καὶ
 τοὺς τελευταίους φόνους ὅτε ἀδίκως καὶ ἀνοσίως γενομένους, ἐπεὶ
 οὕτω γε ἥκιστα φορικὸς ἐγένετο ὥστε καὶ προσκρουσάντων αὐτῷ
 τινῶν ἀρκοῦν νομίζεν τὸ ταῖς πατρίσιν αὐτῶν αὐτὸ τοῦτο γράψαι,
 3 ὅτι αὐτῷ οὐκ ἄρῆσκουσιν. εἴ τί τινα τῶν τέκνα ἐχόντων ὀφλήσαι
 πάντως τι ἔδει, ἀλλ' οὖν πρὸς γε τὸν ἀριθμὸν τῶν παίδων καὶ τὰς
 τιμωρίας αὐτῶν ἐπεκούφιζεν. "οὐ μέντοι ἀλλ' ἡ γεροντοσύνη ἐπὶ πολὺν
 ἀντέσχε, τὰς τιμὰς μὴ ψηφίσασθαι ἐθέλονσα, καὶ αἰτιωμένη τινὰς
 τῶν ἐπ' αὐτοῦ πλεονασάντων καὶ διὰ τοῦτο τιμωρόντων, οὓς καὶ
 κολασθῆναι ἔδει."
- 4 "ὅτι ὁ Φάβιος ὁ Ἰούλιος μὴ φέρων τὴν τοῦ νείους μαλακίαν,
 ὄνῃαι ἑαυτὸν εἰς τὸν ποταμὸν ἠθέλησεν. V p. 714.
- Ο Ἰστέον ὅτι τὰ περὶ τοῦ Ἀντωνίνου τοῦ εὐσεβοῦς ἐν τοῖς ἀντι-
 γράφοις τοῦ Δίωνος οὐκ ἐνρίσκεται, παθόντων τι ὡς εἰκὸς τῶν
 βιβλίων, ὥστε ἀγνοεῖσθαι τὴν κατ' αὐτὸν ἱστορίαν σχεδὸν σύμπα-
 σαν, πλὴν ὅτι τοῦ Λουκίου τοῦ Κομμόδου, ὃν ὁ Ἀδριανὸς ἐποιή-
 σαιτο, πρὸ τοῦ Ἀδριανοῦ τελευτήσαντος οὗτος παρ' ἐκείνου καὶ

23 2 et 3 " V p. 714
 1 1 4 τοῦ post A. om*

2 3 ἀρξεῖν?*

4 1 ὁ post Φ. om*

ἐποιήθη καὶ αὐτοκράτωρ γένητο, καὶ ὅτι μὴ βουλομένης τῆς γε-
ρουσίας τὰς ἡρωικὰς τιμὰς δοῦναι τῷ Ἀδριανῷ τελευτήσαντι διὰ
τινας θόνους ἐπιφανῶν ἀνδρῶν, ὁ Ἀντωνῖνος ἄλλα τε πολλὰ δα-
χυρίων καὶ ὀδονόμενος αὐτοῖς διελέχθη, καὶ τέλος εἶπεν “οὐδ’ ἐγὼ
ἄρα ὑμῶν ἄρξω, εἴγε ἐκεῖνος καὶ κακὸς καὶ ἐχθρὸς ὑμῖν καὶ πολέ-
μιος γένητο· πάντα γὰρ δῆλον ὅτι τὰ πραχθέντα ἐπ’ αὐτοῦ, ὧν 3
ἐν καὶ ἡ ἐμὴ ποίησις ἐστι, καταλύσετε.” ἀκούσασα δὲ τοῦτο ἡ
γερονσία καὶ αἰδεσθεῖσα τὸν ἄνδρα, τὸ δέ τι καὶ τοὺς στρατιώτας
φοβηθεῖσα, ἀπέδωκε τῷ Ἀδριανῷ τὰς τιμὰς.

ταῦτα μόνον περὶ τοῦ Ἀντωνίνου ἐν τῷ Δίονι σώζεται, καὶ ὅτι 2
Ἀγρονστον αὐτὸν καὶ εὐσεβῆ διὰ τοιαύτην αἰτίαν ἐπινώμασεν ἡ
βουλὴ, ἐπειδὴ ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς αὐτοκρατορίας αὐτοῦ πολλῶν αἰτια-
θέντων καὶ τινῶν καὶ ὀνομαστὶ ἐξαιτηθέντων ὁμοῦς οὐδέναν ἐκόλα-
σεν, εἰπὼν ὅτι οὐ δεῖ με ἀπὸ τοιούτων ἔργων τῆς προστασίας ὑμῶν
ἄρξασθαι.

οὐ σώζεται δὲ οὐδὲ τοῦ μετὰ Ἀντωνίνου ἄρξαντος Μάρκου 2
Βήρρου τὰ πρῶτα τῶν ἱστορουμένων, ὅσα περὶ τὸν Λούκιον τὸν τοῦ
Κομμύδου υἱόν, ὃν ὁ Μάρκος γαμβρὸν ἐποίησατο, ἐπραξεν αὐτός, ^{a.C. 139}
καὶ ὅσα οὗτος ἐς τὸν κατὰ Βολογαίσου πόλεμον ἐπὶ τοῦ πενθεροῦ
πεμφθεὶς ἔδρασεν. διὸ βραχέα περὶ τούτων ἐξ ἐτέρων ἀναλεξάμε-
ρος βιβλίων ἔρω· εἰθ’ οὕτως ἐπὶ τὰ ἐξῆς τοῦ Δίωνος μεταβήσομαι.

ὁ γὰρ Ἀντωνῖνος ὁμολογεῖται παρὰ πάντων καλὸς τε καὶ ἀγα- 3
θὸς γενέσθαι, καὶ οὔτε τῶν ἄλλων ὑπηκόων τισὶ βαρὺς οὔτε Χρι-
στιανοῖς ἐπαχθής, ἀλλὰ πολλήν τινα τούτοις νέμειν αἰδῶ, καὶ τῇ
τοῦ Ἀδριανοῦ τιμῇ, ἣν ἐκεῖνος ἐτίμα Χριστιανούς, προστιθείς. ^{a.C. 153}
ὁ γὰρ τοῦ Παμφίλου Εὐσέβιος καὶ ἐπιστολάς τινας τοῦ Ἀδριανοῦ 2
ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ αὐτοῦ ἱστορίᾳ πυρατίζεται, ἐν αἷς ἐκεῖνος δει-
κνύται τοῖς λεποῦσί τι ἢ κατηγοροῦσι τῶν Χριστιανῶν δεινὰ ἀπει-
λῶν, καὶ τὸν Ἡρακλέα ἐπομνέμενος ὡς τεύξονται τιμωρίας. λέγεται 3
δὲ ὁ Ἀντωνῖνος ζητητικὸς γενέσθαι, καὶ μηδὲ περὶ τὰ μικρὰ καὶ
τὰ τυχόντα τῆς ἀκριβολογίας ἀφίστασθαι· ὅθεν αὐτὸν οἱ σκώπτον-
τες καὶ κωμικοποιῶντες ἐκάλουν. Κουαδράτος δὲ γηραιὸν μὲν φησιν
αὐτὸν τελευτῆσαι, τὴν δὲ τελευτὴν ἰδίᾳ αὐτῷ καὶ ἴσον ὑπὲρ ^{a.C. 161}
τῷ μαλακωτάτῳ γενέσθαι.

3 3 4 addit Z p. 524: οὐ μὴν διὰ τοῦτο ἐκ τῶν ὑπηκόων ἐχορηγι-
ετο, ἀλλ’ ἐν ἀπορίᾳ ποτὲ γεγονώς ἀργυρίου πολέμων ἐπιχειμένων οὔτε
τέλος καιρὸν ἐπενόησεν οὐτ’ αἰτῆσαι παρὰ τοῦ ἡνέσχετο χορήματα, ἀλλ’ ἐν
τῇ ἀγορῇ πάντα τὰ ἐν τοῖς βασιλείοις κειμήλια θέμενος, καὶ εἴ τι πρὸς
ζῴσιον ἦν τῇ αὐτοῦ γαμετῇ, ὠνεῖσθαι ταῦτα τὸν βουλούμενον προετρέπετο·
ὅθεν ἀθροίσας ἀργύρια τοῖς στρατιώταις διέδωκε, καὶ νικήσας τὸν πόλε-
μον ἐκτήσατο πολυπλάσια, καὶ κήρυγμα ἔθετο τὸν βουλούμενον ἐκ τῶν

⁴ ἐπὶ τοῦ Ἀντωνίνου λέγεται καὶ φοβερώτατος περὶ τὰ μέρη τῆς
^{a.C.} ^{177?} Βιθυνίας καὶ τοῦ Ἑλλησπόντου σεισμὸς γενέσθαι, καὶ ἄλλας τε
 πόλεις καμῆν ἰσχυρῶς καὶ πεισῆν ὀλοσχερῶς, καὶ ἔξαιρέτως τὴν
 Κῶζικον, καὶ τὸν ἐν αὐτῇ ναὸν μέγιστον τε καὶ κάλλιστον ναῶν
² ἀπάντων καταρριφῆναι, ὃν τετρακόσιοι μὲν πάχος οἱ κίονες ἦσαν,
 ὕψος δὲ πεντήκοντα πηχέων, ἕκαστος πέτρας μιᾶς, καὶ τᾶλλα τὰ
 ἐν αὐτῷ ἕκαστον θανατῶσαι πλέον ἢ ἐπαινεῖσαι. περὶ δὲ τὴν μεσό-
 γειον ἄνω κορυφῆς ὄρους διαστάσης θαλάσσιόν φασιν ἐκκρηθῆναι
 κῆμα, ἐπὶ πολὺ τε τῆς γῆς ἐλθεῖν ὀπιζομένην τὴν ἄγρην ἀκράτου
 καὶ διαυγοῦς θαλάσσης.

Περὶ μὲν οὖν τοῦ Ἀντωνίνου τό γε νῦν ἔχον τοσαῦτα, ἥρξε δὲ
 O.A. εἶκοσι καὶ τέσσαρα ἔτη· Μάρκος δὲ Ἀντωνῖνος ἐπειδὴ τοῦ ποιησα-
^{a.C.} ¹⁶¹ μένου αὐτὸν τελευτήσαντος Ἀντωνίνου τὴν ἀρχὴν ἔσχε, προσεῖλθε
 ἔς κοινωσίαν τοῦ κράτους εὐθὺς τὸν τοῦ Λουκίου τοῦ Κορμόδου
² υἱὸν Λούκιον Ὀῆρον. αὐτὸς μὲν γὰρ ἀσθενὴς ἦν τῷ σώματι καὶ
 τὰ πολλὰ λόγοις ἐσχόλαζεν (λέγεται γὰρ καὶ αὐτοκράτωρ ὢν μὴ
 αἰδεῖσθαι [μὴδὲ ὀκνεῖν] ἔς διδασκάλου φοιτᾶν, ἀλλὰ καὶ Σέξτω
 προσεῖναι τῷ ἐκ Βοιωτῶν φιλοσόφῳ, καὶ ἐς ἀκρόασιν τῶν ὁητορι-
³ κῶν Ἑρμογένους λόγων μὴ ὀκνεῖσαι παραγενέσθαι· προσέκειτο δὲ
 τοῖς ἐκ τῆς στοᾶς μάλιστα δόγμασιν), ὁ δὲ Λούκιος ἔρρωτό τε
 καὶ νεώτερος ἦν, τοῖς στρατιωτικοῖς τε ἔργοις καταλληλότερος. ὅθεν
 καὶ γαμβρὸν αὐτὸν ἐπὶ τῇ θρυατρὶ Λουκίλλᾳ ὁ Μάρκος ποιήσας
² ἐς τὸν πρὸς Πάρθους ἔπεμψε πόλεμον. ὁ γὰρ Ὀλόγονιστος πόλεμον
 ἥρξε, καὶ στρατόπεδόν τε ὅλον Ῥωμιαῖκόν τὸ ἐπὶ Σεσηριανῶν τε-
 ταγμένον ἐν τῇ Ἐλεγείᾳ, χωρὶν τινὲς τῆς Ἀρμενίας, περισχὼν πάν-
 τοθεν αὐτοῖς ἡγεμόσι κατετόξευσσε καὶ διέφθειρε, καὶ τῆς Συρίας
² ταῖς πόλεσι πολλὰς ἐπῆει καὶ φοβερός. ὁ οὖν Λούκιος ἐλθὼν ἐς
^{a.C.} ¹⁶² Ἀντιόχειαν καὶ πλείστους στρατιώτας συλλέξας, καὶ τοὺς ἀρίστους
 τῶν ἡγεμόνων ὑφ' αὐτὸν ἔχων, αὐτὸς μὲν ἐν τῇ πόλει ἐκάθητο
 διατάττων ἕκαστα καὶ τὰς τοῦ πολέμου χορηγίας ἀποροῖζων, Κασσίω

ὠνησαμένων τὰ κτήματα τὰ βασιλικὰ ἀναδιδόναι τὸ ὠνηθὲν καὶ λαμβάνειν
 τὸ τίμημα. καὶ τινὲς μὲν τοῦτο ἐποίησαν, οἱ δὲ πλείους ἀνένευσαν, καὶ
 οὐδένα ἀναδοῦναι τὸ κτηθὲν αὐτῷ ἐβίβαστο.

τούτου λέγεται νομοθέτημα εἶναι τὸ τῶν τέκνων ἀδιαθέτων τελευτῶντων
 κληρονόμους ἀναφαίνεσθαι τοὺς γονεῖς, καὶ διατιθεμένοις τοῖς πασι ἐν
 ἀπαιδίᾳ ἀνάγκη εἶναι τὸ νόμιμον μέρος τοῖς γονεῦσι καταλιμπάνειν.

4 2 6 post haec Z p. 525: περὶ τούτου τοῦ αὐτοκράτορος ἔδεται ὅτι καὶ τὸ
 τῆς συγκλήτου κατέκρινε ψήφισμα ὃ κατ' ἐπιταγὴν τοῦ Ἰουλίου γέγονε
 Καίσαρος, θεσπίζον μηδὲν ἐφεῖσθαι διαθήκην ποιεῖν εἰ μὴ μέρος ὥρισμέ-
 νον τῷ κοινῷ καταλείψει ταμιεῖω· ὅθεν νομίζεται καὶ μέχρι τοῦδε ταῖς
 διαθήκαις ἐγγράφεσθαι ὅτι καὶ τῷ βασιλικῷ ταμιεῖω καταλιμπάνω τόδε.

1 1 1 post ἐτη omisi quae ab Ioanne Antiocheno sumpta V p. 818 ima et
 Suidas t. 1 p. 234 Kust. habent. 3 τοῦ post A. om* 2 1 3 ἐπισχὼν